

1805**USTAWA**

z dnia 21 grudnia 2001 r.

o zmianie ustawy — Kodeks pracy.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354 i Nr 128, poz. 1405) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 47 w zdaniu drugim po wyrazach „dotyczy to także przypadku, gdy” dodaje się wyrazy „rozwiązano umowę o pracę z pracownikiem—ojcem wychowującym dziecko w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego albo gdy”;
- 2) w art. 50 w § 5 w zdaniu pierwszym po wyrazach „urlopu macierzyńskiego” dodaje się przecinek i wyrazy „albo pracownikowi—ojcu wychowującemu dziecko w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego”;
- 3) w art. 57 w § 2 po wyrazach „dotyczy to także przypadku, gdy” dodaje się wyrazy „rozwiązano umowę o pracę z pracownikiem—ojcem wychowującym dziecko w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego albo gdy”;
- 4) w art. 163 w § 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje wyrazy „dotyczy to także pracownika—ojca wychowującego dziecko, który korzysta z urlopu macierzyńskiego.”;
- 5) w art. 177 po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Przepisy § 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio także do pracownika—ojca wychowującego dziecko w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego.”;
- 6) art. 180 otrzymuje brzmienie:

„Art. 180. § 1. Pracownicy przysługuje urlop macierzyński w wymiarze:

 - 1) 16 tygodni przy pierwszym porodzie,
 - 2) 18 tygodni przy każdym następnym porodzie,
 - 3) 26 tygodni w przypadku urodzenia więcej niż jednego dziecka przy jednym porodzie.

§ 2. Pracownicy, która wychowuje dziecko przysposobione, przysługuje urlop macierzyński w wymiarze 18 tygodni również przy pierwszym porodzie.
- § 3. Co najmniej 2 tygodnie urlopu macierzyńskiego mogą przypadać przed przewidywaną datą porodu.
- § 4. Po porodzie przysługuje urlop macierzyński niewykorzystany przed porodem aż do wyczerpania okresu ustalonego w § 1 i 2.
- § 5. Pracownica, po wykorzystaniu po porodzie co najmniej 14 tygodni urlopu macierzyńskiego, ma prawo zrezygnować z pozostałej części tego urlopu; w takim przypadku niewykorzystanej części urlopu macierzyńskiego udziela się pracownikowi—ojcu wychowującemu dziecko, na jego pisemny wniosek.
- § 6. Pracownica zgłasza pracodawcy pisemny wniosek w sprawie rezygnacji z części urlopu macierzyńskiego, najpóźniej na 7 dni przed przystąpieniem do pracy; do wniosku dołącza się zaświadczenie pracodawcy zatrudniającego pracownika—ojca wychowującego dziecko, potwierdzające termin rozpoczęcia urlopu macierzyńskiego przez pracownika, wskazany w jego wniosku o udzielenie urlopu, przypadający bezpośrednio po terminie rezygnacji z części urlopu macierzyńskiego przez pracownicę.
- § 7. W razie zgonu pracownicy w czasie urlopu macierzyńskiego, pracownikowi—ojcu wychowującemu dziecko przysługuje prawo do niewykorzystanej części tego urlopu.”;
- 7) po art. 180 dodaje się art. 180¹ w brzmieniu:

„Art. 180¹. § 1. W razie urodzenia martwego dziecka lub zgonu dziecka przed upływem 8 tygodni życia, pracownicy przysługuje urlop macierzyński w wymiarze 8 tygodni po porodzie, nie krócej jednak niż przez okres 7 dni od dnia zgonu dziecka. Pracownicy, która urodziła więcej niż jedno dziecko przy jednym porodzie, przysługuje w takim przypadku urlop macierzyński w wymiarze stosownym do liczby dzieci pozostałych przy życiu.

§ 2. W razie zgonu dziecka po upływie 8 tygodni życia, pracownica zach-

wuje prawo do urlopu macierzyńskiego przez okres 7 dni od dnia zgonu dziecka. Przepis § 1 zdanie drugie stosuje się.”;

8) art. 183 otrzymuje brzmienie:

„Art. 183. § 1. Pracownica, która przyjęła dziecko na wychowanie i wystąpiła do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie przysposobienia dziecka, ma prawo do 16 tygodni urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 12 miesięcy życia. Przepisy art. 180 § 5—7 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Jeżeli pracownica, o której mowa w § 1, przyjęła dziecko w wieku do jednego roku, ma prawo do 8 tygodni urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego.

§ 3. Przepis § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pracownika.”;

9) w art. 184 skreśla się wyraz „pracownicy”;

10) w art. 189¹:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisy art. 180 § 2 i art. 183 § 1 i 2 stosuje się także do pracownicy, która przyjęła dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza. Przepisy art. 180 § 5—7 stosuje się odpowiednio.”,

b) po § 2 dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Przepisy art. 183 § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pracownika.

§ 4. Przepisy § 2 i 3 nie dotyczą rodziny zastępczej pełniącej zadania pogotowia rodzinnego.”

Art. 2. 1. Pracownica oraz pracownik—ojciec dziecka wychowujący dziecko, korzystający z urlopu macierzyńskiego w dniu wejścia ustawy w życie, zachowują prawo do tego urlopu w wymiarze:

- 1) 26 tygodni przy pierwszym i każdym następnym porodzie,
- 2) 39 tygodni w przypadku urodzenia więcej niż jednego dziecka przy jednym porodzie.

2. Pracownica korzystająca w dniu wejścia ustawy w życie z urlopu przewidzianego w art. 183 Kodeksu pracy zachowuje prawo do tego urlopu w wymiarze:

- 1) 22 tygodni, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 12 miesięcy życia,
- 2) 35 tygodni, w przypadku jednoczesnego przyjęcia na wychowanie więcej niż jednego dziecka i wystąpienia do sądu opiekuńczego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie ich przysposobienia, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez każde z dzieci 12 miesięcy życia.

3. Pracownica będąca w ciąży w dniu wejścia ustawy w życie może wystąpić do pracodawcy z wnioskiem o udzielenie jej urlopu macierzyńskiego w wymiarze określonym w ust. 1. Pracodawca jest obowiązany uwzględnić wniosek pracownicy.

Art. 3. Przepisy art. 2 stosuje się również do ubezpieczonych niebędących pracownikami.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1806

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i trybu udzielania kredytów i pożyczek ze środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego oraz niektórych wymagań dotyczących lokali i budynków finansowanych przy udziale tych środków.

Na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 16, poz. 167 i Nr 154, poz. 1800) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 lipca 2000 r. w sprawie warunków i trybu udzielania kredytów i pożyczek ze środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego oraz niektórych wymagań dotyczących lokali i budynków finansowanych przy udziale tych środków (Dz. U. Nr 62, poz. 719 i z 2001 r. Nr 116, poz. 1234) w § 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kredyt, o którym mowa w ust. 1, może być udzielony jedynie na realizację przedsięwzięć inwestycyjno-budowlanych, których realizacja nie została rozpoczęta przed dniem zawiadomienia wnioskodawcy o zakwalifikowaniu wniosku wstępnego na zasadach określonych w § 5a.”

§ 2. 1. W przypadku dokonywania oceny wniosków złożonych w Banku do dnia 31 października 2001 r., terminy, o których mowa w § 5a ust. 2 i ust. 4 rozporządzenia powołanego w § 1, zostają ustalone odpowiednio na dzień 31 stycznia 2002 r. oraz na dzień 15 lutego 2002 r.